

Moj Iſusko, dženſa ſy ty twoje widomne a krasne Hohrjeſtpjecije djerjat! Dženſ ſy ty dopelnik, ſchtož ton Muž po twojej Wutrobi, ton ſwjatny David, dauno predo prajt, a pſches to Nuzdacije ſwiateho Duchu wjeſchežit je. Ty ſy hohrjeſtpjet do Wopokoſzje, a ſy Jaſtwo jare wedt, ty ſy Dary doſtať ſa Ludži zc. Daj ſchať, ſo bychmy niž jeno tu Historiju wot teho wedžili, a ju niž jeno we naſchej Riſcheljianskej Wjeri ſertom ſpiewali, ale tejšch we Wutrobi mjeli. So bychmy poſnali, k. k. wulgy czi Nepſcheczjeljo ſu, kiž ty dženſa ſy jatych wed, a jim niž tať ſami ſdobrej Bohlu a ſ Wjedomnoſzu do jich Paſlow ſapanuli, ale ſo jich ladali, a jich ſtobu pſchewinyli. Dyz pať jich pſchewinyli ſmy, tebi ſo ſa tu ſamu nedogrunowanu Dobrotu dżakowali. Gofkaježe tehodla dženſa, a dżakuježe ſo temu Kneſej, wy ſbudżene Wutrobe! Spjewajcže, ſpjewajcže Bohu! Spjewajcže, ſpjewajcže naſchemu Kralej, kiž hohrje ſupi ſGoſkanjom Ps. 47. Pſchetož won je waſche Jaſtwo do Grejoty wobrocžit; won je wam Dary warbowat, kiž wam hacž na ton ſsudny Džen, hacž wiecznje wostacž dyrbja. Zajke Dary, kiž wam zwar waſchi Nepſcheczjeljo nepopſcheju, tola pať wam ſebracž nemoža. O kak wežete moža naſche Wutrobe pſchitem bydž! Wofebnje, dokełž wedža, ſo ſanim pocžanu, dyž ta poſtajena ſchtunda pſchindže, a jemu tejšch we tem podomne budža. Pſchindž tehodla, pſchindž, o Iſom Kryſcheje, nam ſo w Swjeczji ſtyſchcže, ſo bychmy kwojemu Wjeru, pſches tu prawu Wjeru, po twojej Bohli, pſchindž tam ktebi moli. Haj pſchindž, moj Iſusko, a poſ bjen tejšch twojej Nuzny njetk kżonowanju pſchi Eaſowanju twojeho Eſtowa wot twojeho Hohrjeſtpjecja. Wuproſymy ſebi to ſamo we jenym nuternym Wotze naſchu a Kryliſchu.

Epistoła na Bože Stypjeczi Actor. I. v. I-II.

Prienschu Riecz ſym ja derje ſcziniť, lubny Theophile, wot ſchitkeho teho, ſchtož Iſus ie ſapocžat cżinicž a tejšch wuczič. Hacž do teho Dnja, dyž won hohrje ſaty bu, jako tym Zaposchtolam, (kotrych won wuſwolit bjeſche,) Wſchifaſnju dať bje pſches ſwiateho Duchu. Kotrymž won tejšch po ſwojim Czerpenju ſo žiwy ſiewit pſches ſchelke Wopokafanje, a da ſo jim widzič na ſchtyrjeczi Dnjow, a rezcžeſche ſnimi wot Božeho Kraleſtwa. A jako jich ſromadžit bjeſche, pſchifaſa won jim, ſo bychy ſ Jeruſalema nekodžili, ale cżakali na Wotzowſte Eſlubenje, kotrež (džeſche won,) ſe pſtyſcheli wot temne. Pſchetož Jan ie ſ Wodu czežit, ale wy dyrbicže ſe ſwjatym Duchom czeżeni budž, niž dotho po tych Dnjach. Uzi pať, kiž romadu pſchischi bjechu, praſchachu jeha, a dżjachu: Kneže, budž ſch ty na ton Cżaſ ſaſo poſtajič Iſraeľſke Kraleſtwa. Won pať džeſche knim:
Wam